

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Jakuba Kroupy a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **P. P.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,
proti
žalovanému: **Městský úřad Louny**,
se sídlem Mírové náměstí 35, 440 23 Louny,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** v řízení vedeném pod sp. zn. MULN/11827/1291/2018/OS-PD/ŽU **vydat rozhodnutí do 60 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **12 200 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podal prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Městského úřadu Louny, kterou se domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že *žalovanému, Městskému úřadu Louny, se příkazuje vydat meritorní rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MULN/11827/1291/2018/OS-PD/ŽU, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě uvedl, že žalovaný Městský úřad Louny zahájil vůči žalobci řízení o přestupku, a to doručením příkazu ze dne 28. 11. 2018, č. j. MULNCJ 89705/2018, sp. zn. MULN/11827/1291/2018/OS-PD/ŽU, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 14. 12. 2018 prostřednictvím svého tehdejšího zmocněnce odpor bez uznávaného elektronického podpisu, který potvrdil dne 17. 12. 2018 zasláním odporu s uznávaným elektronickým podpisem. Podání odporu trpělo vadou, a to absencí plné moci pro tehdejšího zmocněnce žalobce. Žalovaný vyhotovil výzvu k doložení plné moci, přičemž ji zaslal jak žalobci, tak zmocněnci. Zmocněnec žalobce na výzvu Městského úřadu Louny doložil bezvadnou plnou moc. Dle žalobce byl žalovaný následně povinen do 60 dnů vydat rozhodnutí, což však neučinil, naopak dne 11. 1. 2019 uznal žalobce vinným. Žalobci byla zaslána upomínka pro neuhrazení pokuty, a proto se žalovaného dotázal, z jakého důvodu je rozhodnutí vykonáváno, když podal řádný odpor. Žalovaný žalobci sdělil, že na odporu nebyl doplněn podpis osoby, která je činí. Žalobce považoval takové odůvodnění za liché, neboť podal řádně odpor datovou schránkou, a proto nebylo nutné, aby byl odpor zvlášť podepisován. V této souvislosti žalobce odkázal na ust. § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“). Žalobce dále podotkl, že před podáním žaloby vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť požádal dne 29. 6. 2019 nadřízený správní orgán žalovaného, a to Krajský úřad Ústeckého kraje, o uplatnění opatření proti nečinnosti, ovšem Krajský úřad Ústeckého kraje na toto podání reagoval usnesením ze dne 12. 7. 2019, č. j. KUUK/95283/2019/DS, kterým věc postoupil žalovanému k vyřízení.
3. Závěrem žalobce uvedl, že nesouhlasí se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení. Rovněž uvedl, že Nejvyšší správní soud prolamuje právo na soukromí účastníků řízení a advokátů vlastní Směrnicí č. 3/2017, Kancelářským a spisovým řádem Nejvyššího správního soudu (ust. § 130 odst. 1), což je chybný postup, který nemá oporu v zákonech, a v případě, že si to právní zástupci a advokáti nepřejí, neměli by být jejich jména, příjmení a sídla na webu Nejvyššího správního soudu zveřejňována v souvislosti s konkrétními kauzami. Zveřejňování osobních údajů vnímají jako nevhodné a obtěžující, neboť ze zveřejněných rozhodnutí je dohledatelné, kdy a kde advokát byl, tj. časový přehled pracovního programu advokáta, včetně města a soudu, u kterého se advokát nacházel.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou.
5. K věci žalovaný uvedl, že dne 28. 11. 2018 skutečně vydal výše citovaný příkaz o uložení pokuty ve věci přestupku, vůči kterému dne 14. 12. 2018 obdržel odpor podaný prostřednictvím datové schránky panem P. K. Žalobci i jeho zmocněnci byla doručena výzva, v níž byl poučen, že odpor musí splňovat náležitosti uvedené v ust. § 37 odst. 2, 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Konkrétně v ní žalovaný uvedl, že podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí. Žalovaný doplnil, že především v podaném odporu chyběla plná moc k zastupování. Žalovaný trval na tom, že na zaslanou výzvu žalobce a jeho zmocněnec reagovali pouze zasláním plné moci, tedy na podaném odporu stále absentoval podpis osoby, která ho činí. Příkaz ze dne 28. 11. 2018, č. j. MULNCJ 89705/2018, tak nabyl dne 15. 12. 2018 právní moci. Zdůraznil, že odpor nebyl řádně podán a že nebyla zaslána plná moc k zastupování žalobce. Žalovaný trval na tom, že postupoval podle platných právních předpisů.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

6. V replice žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že neměl povinnost k vydání rozhodnutí jednak z důvodu, že odpor nebyl podepsán a tato vada nebyla odstraněna ani po zaslané výzvě, a dále z důvodu, že mu nebyla zaslána plná moc k zastupování žalobce. Žalobce uvedl, že si je vědom toho, že kdo jedná za jiného, musí své oprávnění doložit, avšak podotkl, že k podání odporu je dána poměrně krátká lhůta, v níž si musí účastník řízení nalézt zmocněnce, spojit se s ním, sjednat podmínky zastoupení, zmocněnec musí vyhotovit plnou moc, kterou musí účastník řízení podepsat, a plnou moc musí doručit správnímu orgánu. Připustil, že z procesní opatrnosti podal odpor bez plné moci a hodlal ji doložit k výzvě správního orgánu. Výzva mu byla doručena dne 27. 12. 2018 a ke splnění povinnosti mu byla určena lhůta 5 dnů od doručení výzvy. Posledním dnem lhůty tak byl pátek 4. 1. 2019, přičemž toho dne zmocněnec plnou moc doplnil. Doplnil, že lhůta, která by byla počítána od doručení výzvy žalobci (doručeno dne 7. 1. 2019) by uplynula až dne 14. 1. 2019.
7. K podpisu odporu žalobce odcitoval ust. § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech, podle kterého má úkon učiněný osobou uvedenou v ust. § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2012, č. j. 8 As 89/2011-31, který k ust. § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech konstatoval, že úkon nemusí být podepsaný elektronickým podpisem ani nemusí být potvrzen písemným podáním shodného obsahu či předložením originálu. Žalobce dovodil, že podaný odpor byl řádně podepsán a vada nedoložené plné moci byla zhojena. Trval na tom, že žalovaný je nečinný.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl bez jednání, neboť právní zástupce žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nevyjádřil do dvou týdnů od doručení

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělil, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.

9. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
10. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání takových rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
11. V této souvislosti soudu podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 29. 6. 2019 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, které nebylo vyhověno, jak prokazatelně vyplývá ze správního spisu, neboť Krajský úřad Ústeckého kraje postoupil žádost žalovanému.
12. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, když u žalovaného soud shledal nepřipustnou nečinnost k datu vydání tohoto rozsudku.
13. Mezi účastníky není sporu o tom, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že před žalovaným bylo vedeno správní řízení o přestupku žalobce na úseku dopravy, které bylo završeno vydáním příkazu ze dne 28. 11. 2018, č. j. MULNCJ 89705/2018, sp. zn. MULN/11827/1291/2018/OS-PD/ŽU. Příkaz byl žalovaným vypraven dne 29. 11. 2018 a byl žalobci doručen dne 6. 12. 2018. Dále mezi účastníky není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dne 14. 12. 2018 žalobce podal prostřednictvím P. K. jakožto svého tehdejšího zmocněnce proti tomuto příkazu odpor, a to emailovou zprávou bez zaručeného elektronického podpisu. Mezi účastníky je Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

spor ohledně toho, zda dané podání ze dne 14. 12. 2018 bylo P. K. posléze dne 17. 12. 2018 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu potvrzeno odesláním datové zprávy. Ta byla jako taková opatřena zaručeným elektronickým podpisem, ovšem vlastní odpor, nebyl jakkoliv podepsán, a to i přes výzvu žalovaného ze dne 21. 12. 2018 adresovanou žalobci i jeho zmocněnci a vydanou dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění řádně podepsané plné moci k zastupování žalobcem osobou v podobě P. K., kdy žalobce na tuto výzvu reagoval zasláním plné moci. Účastníci se v předmětné věci tedy neshodovali v tom, zda výše citovaný příkaz za právě předešlého skutkového stavu nabyl právní moci (15. 12. 2018), čímž by došlo k pravomocnému ukončení přestupkového řízení, či nikoliv pro řádně a včasné podaný odpor, kterým se ale žalovaný věcně nezabýval, čímž by se dopouštěl nepřipustné nečinnosti.

14. Podle ust. § 87 odst. 4 správního řádu může obviněný z přestupku proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Obviněnému z přestupku nelze uložit jiný druh sankce, s výjimkou napomenutí, nebo vyšší výměru sankce, než byly uvedeny v příkaze.
15. Podle ust. § 87 odst. 5 správního řádu má příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, účinky pravomocného rozhodnutí.
16. Podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
17. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu platí, že pokud nemá podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
18. Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.
19. Podle ust. § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech platí, že úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob.

20. Z právě předestřené právní úpravy tedy plyne, že podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat. V daném případě přitom k takovéto procesní situaci zjevně došlo. Žalobce sice původně podal proti dotyčnému příkazu prostřednictvím P. K., jakožto svého údajného zmocněnce, odpor v podobě prosté emailové zprávy a datové zprávy (obě ze dne 14. 12. 2018), jelikož tato podání v žádné své části nebyla opatřena zaručeným elektronickým podpisem, a proto, pokud by nebyla zákonným stanoveným způsobem doplněna, tak by se k nim nepřihlíželo. Nicméně tato podání byla v zákonem stanovené pětidenní lhůtě ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu ze strany žalobce doplněna následujícím včasné a řádně učiněným podáním. Toto podání nepochybně představuje další datová zpráva P. K. z pondělí dne 17. 12. 2018, neboť tato zpráva jako taková již byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem. Je sice pravdou, že vlastní odpor nebyl jakkoliv podepsán včetně zaručeného elektronického podpisu, avšak to pro učinění závěru o doplnění prvotního podání ze dne 14. 12. 2018 podáním ze dne 17. 12. 2018 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu již nebylo třeba v situaci, kdy zpráva jako taková byla opatřena řádným zaručeným elektronickým podpisem.
21. Právé učiněné závěry o včasnosti odporu podaného žalobcem korespondují se závěry obsaženými např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, který je dostupný na www.nssoud.cz, či v nálezů Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1829/13, jenž je dostupný na www.usoud.cz, na který myšlenkově navázalo stanovisko pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. PlsN 1/2015. V tomto stanovisku, které je nepochybně směrodatné i pro soudy rozhodující v rámci správního soudnictví, plénum Nejvyššího soudu vyslovilo, že „...*(o)balčka v uvedeném smyslu tedy není jen „nosičem“ elektronického podání, ale jde o dokument sám o sobě. Součástí obálky pak mohou být další dokumenty, které jsou s ní logicky spojeny. Proto neobstojí analogie s poštovní přepravou listinných zásilek, kde je obálka oddělitelná od obsahu, takže podpis na obálce logicky nepodepisuje její obsah. V ISDS je však datová zpráva tvořena obálkou i všemi dokumenty, které jsou do ní vloženy (přílohami), a autentizace obálky podle § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech se tudíž vztahuje nejen na obálku, ale i na dokumenty, které jsou v ní vloženy. Opačný názor by totiž prakticky vylučoval i použití uznávaného elektronického podpisu; ten sám o sobě rovněž není součástí elektronického dokumentu, ale jde o samostatný dokument, který je k podepsané písemnosti jen „připojen nebo je s ní logicky spojen“ [viz čl. 3 bod 10. a čl. 26 nařízení č. 910/2014, dříve § 2 písm. b) zák. č. 227/2000 Sb.]. Vztah mezi obálkou datové zprávy a jejími přílohami je tudíž technicky obdobný, jako je vztah mezi podepsaným elektronickým dokumentem a uznávaným (resp. dříve zaručeným) elektronickým podpisem. Kdyby obálka datové zprávy neautentizovala přílohy, muselo by stejně platit, že uznávaný elektronický podpis neautentizuje podepsaný dokument, což by bylo neudržitelné a v rozporu se zákonem i smyslem elektronického podpisu“.*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

22. Pokud se jedná o otázku řádnosti žalobcem podaného odporu, tak k tomu je třeba uvést, že předmětný odpor podaný za žalobce P. K., jakožto jeho údajným zmocněncem, skrze emailové podání a datové (obě ze dne 14. 12. 2018) ve znění jeho doplnění ze dne 17. 12. 2018, nebyl proveden jakožto procesní úkon bezvadně, jelikož k podávanému odporu v obou podáních ze dne 14. 12. 2018 a v podání ze dne 17. 12. 2018 nebyla připojena plná moc udělená žalobcem P. K. V reakci na výzvu žalovaného ze dne 21. 12. 2018 ovšem následně zmocněnec žalobce sken plné moci doručil žalovanému skrze řádně podepsanou datovou zprávu dne 4. 1. 2019, kdy tato plná moc byla datována 11. 12. 2018. Za této procesní situace bylo na žalovaném, aby v přestupkovém řízení meritorně rozhodl, neboť ve věci byl podán řádný a včasný odpor ze strany žalobce, a to skrze jeho zplnomocněného zmocněnce P. K., kdy podáním řádného odporu byl příkaz ze dne 28. 11. 2018 zrušen. Takto však žalovaný nepostupoval. Žalovaný sice dne 21. 12. 2018 přikročil k vydání výzvy ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podaného odporu o plnou moc k zastupování a také i k doložení řádně podepsaného odporu, nicméně zmocněnec žalobce na tuto výzvu v dostatečné míře reagoval, a to zasláním skenu řádně podepsané plné moci prostřednictvím datové zprávy, která byla řádně podepsána jako celek. Za této situace již bylo nadbytečné, aby žalovaný lpěl i na doložení řádně podepsaného vlastního odporu, když žalovaný mohl již bez dalšího legitimně presumovat, že ze strany žalobce byl podán řádný a včasný odpor, v důsledku čehož příkaz ze dne 28. 11. 2018 nemohl nabýt právní moci ani vykonatelnosti.
23. Původní vada žalobcova odporu v podobě absence doložení řádné plné moci pro zastupování žalobce zmocněncem P. K. v předmětné přestupkové věci s ohledem na výše předešlý skutkový a právní stav a relevantní judikaturu tak byla zhojena, v důsledku čehož měl žalovaný nejpozději dnem 4. 1. 2019 vycházet z toho, že žalobce podal řádný a včasný odpor proti příkazu žalovaného ze dne 28. 11. 2018, č. j. MULNCJ 89705/2018, sp. zn. MULN/11827/1291/2018/OS-PD/ŽU, a to dne 14. 12. 2018 ve znění jeho doplnění ze dne 17. 12. 2018, s následným doložením řádné plné moci ke dni 4. 1. 2019. Proto bylo zapotřebí, aby žalovaný v přestupkovém řízení dále konal, neboť podáním řádného a včasného odporu byl příkaz ze dne 28. 11. 2018 dle ust. § 87 odst. 4 správního řádu věta druhá správního řádu bez dalšího zrušen a přestupkové řízení bylo zapotřebí završit meritorním rozhodnutím. Žalovaný však takto nepostupoval, a namísto toho nadále presumoval, že příkaz ze dne 28. 11. 2018 nabyl právní moci, a to dnem 15. 12. 2018, a dále že je vykonatelný, a to dnem 15. 1. 2019, jak původně vyznačil v doložce právní moci a vykonatelnosti na tomto příkaze, a věci se již dále meritorně nezabýval, natož aby vydal „konečné“ meritorní rozhodnutí pro dané stádium přestupkového řízení.
24. K závěrečnému nesouhlasu ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval, avšak k této problematice již existuje judikatura, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, dostupný na www.nssoud.cz.
25. Faktem tak zůstává, že žalovaný do vydání tohoto rozsudku je v předmětném přestupkovém řízení nepřipustně nečinný, neboť toto řízení nebylo završeno žádným rozhodnutím. Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou, a v souladu s ust. § 81 odst. 2 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku uložil žalovanému v předmětném řízení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku. Lhůta pro vydání rozhodnutí stanovil soud v délce 60 dnů, přestože žalobce se ve svém návrhu domáhal vydání rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů, neboť dle soudu jsou v daném případě, kdy se jedná o projednání přestupku a je nutno ve věci nařídit ústní jednání, splněny podmínky pro prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu. Takto stanovená lhůta odpovídá požadavku uvedenému v ust. § 81 odst. 2 in fine s. ř. s.

26. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 12 200 Kč za právní zastoupení Mgr. Václavem Voříškem, která se skládá z částky 2 000 Kč za soudní poplatek za podání žaloby; dále z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění od 1. 1. 2013 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), sepis repliky – § 11 odst. 1 písm. d)] a dále z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. května 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)